

Verslag van de lezing van *Jan van Zutphen* d.d. 28 maart 2022

Na een korte pauze geven we graag het woord aan Jan, ook heemlid en tevens lid van de werkgroep geschiedenis.

Thema: 'Als het gaat vriezen ontdooien de Nederlanders'

Nederland is van oudsher een uitgesproken schaatsland. Vroeger uit noodzaak om in strenge winters bevroren plassen, vaarten en zelfs rivieren over te steken, later voor allerlei vermaak op het ijs en verschillende disciplines op schaatsen, waaronder paarrijden, kunstschaatsen en hardrijden. Begonnen op glissen (botten van paarden en runderen), later op houten schaatsen met ijzeren glijders en in de moderne tijd op ijzeren schaatsen, steeds doorontwikkeld tot noren, klap- en kluun schaatsen. Ook in Rooi is vanaf ± 1900 volop geschaatst. Op Dommelbeemden, plassen en ondergelopen weilanden werd aanvankelijk paarrijden en kunstschaatsen beoefend vanuit een elitaire ijsclub 'l'Étoile du soir' geheten. Later ook hardrijden op natuurijs en kunstijs. Ook toen was er een ijsclub, de 'Rooijsche Ijsclub' genaamd, tot in 1986 de derde 'Rooise Ijsclub' werd opgericht. In 1997 was er voor de jeugd op de Kienehoef nog de 'Mini-Elfstedentocht' met liefst 675 deelnemers. Helaas werd die laatste Rooise ijsclub in 2002 opgeheven vanwege "te weinig draagvlak voor voortzetting door het uitblijven van strenge winters". In de laatste, pakweg 40 jaar, hebben diverse Rooienaren actief deelgenomen aan de Elfstedentochten, die verreden zijn in 1985, '86 en '97. En of er ooit nog een Elfstedentocht mogelijk is, is afwachten met de hedendaagse opwarming van de aarde. "t kan vriezen, 't kan dooien" is een veelgehoord gezegde, maar in dit verband zal het toch echt eerst moeten vriezen, wil het kunnen dooien!

i.g. Ria van Laarhoven

